

РЕШЕНИЕ

№ 5943

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11460** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ – заглавие изм. – ДВ бр.51 от 2022г., в сила от 01.07.2022г./ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Рива консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.С.,[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя П. Ц. В., чрез адв.М. К. със съдебен адрес – [населено място], [улица], срещу Решение № BG05M9OP001-1.003-0998/28 от 28.10.2021г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ /ОПРЧР/ и Главен директор на ГД „ЕФМПП“ в Министерство на труда и социалната политика, с което отказано на „Рива консулт“ ЕООД да му бъдат верифицирани средства в общ размер на 55 855,83 лева по проект „Създаване на нови работни места в „Рива консулт“ ЕООД с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02, в частта по т.1, т.2 и т.3 от диспозитива на акта.

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като е издадено при противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона. Не е аргументирано с конкретни мотиви, даващи основание да бъде отказано верифициране на средства. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.К., който поддържа жалбата и моли да бъде отменен актът в оспорената му част и съдът да се произнесе по същество. Не претендира разноски.

Ответникът- Ръководителя на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ /ОПРЧР/ и Главен директор на ГД „ЕФМПП“ в Министерство на труда и

социалната политика оспорва жалбата, като неоснователна по подробни доводи изложени в представения по делото писмен отговор. В съдебно заседание се представлява от юрисконсулт А., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователни. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

„Рива консулт“ ЕООД е бенефициент по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ /ОПРЧР/ 2014-2020г. по процедура чрез подбор на проекти BG05M9OP001-1.003 „Ново работно място 2015“.

При изпълнение на дейностите по проекта, съгласно чл.3.18 от договора бенефициента е длъжен да спазва –Ръководството за бенефициенти за изпълнение на договори по процедура BG05M9OP001-1.003 „Ново работно място 2015“ по ОПРЧР 2014-2020г; Единен наръчник на бенефициента за прилагане на правилата за информация и комуникация 2014-2020г, публикуван на интернет страницата на Управляващия орган, както и Методологията за регламентиране на възнагражденията по ОПРЧР.

Съгласно чл.3.7 от договора, УО прави междинни и окончателни плащания на базата на действително изпълнени дейности, извършени и верифицирани разходи и след предоставяне на първични разходооправдателни документи при условията на чл.60-64 от ЗУСЕСИФ.

Във връзка с постъпило искане за окончателно плащане № 2 от ИСУН с отчетен период 24.08.2016-23.02.2018г. и на основание чл. 62 ал.3 от ЗУСЕСИФ са определени общ размер на верифицираните средства 0,00 лева

На основание същата разпоредба – чл.64, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, Р. на ОПРЧР е определил общ размер на неверифицираните средства 44 210,00лв и на основание чл.64 ал.1 от ЗУСЕСИФ е определил общ размер на неверифицираните средства 11 645,83 лева, поради стартирала процедура по администриране на нередност.

1. На основание чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, Р. на ОПРЧР е определил общ размер на неверифицираните средства 44 210,00лв, поради наличие на следните обстоятелства:

- 43 700,00лв. разходи отчетени разходи в бюджетно перо: 6.1 и 6.3 „Разходи за закупуване на работно облекло, лични предпазни средства, оборудване и обзавеждане, ДНА и стопански инвентар, в т.ч. и разходи за оборудване на работни места за хора с увреждания, пряко свързани с финансираните дейности и необходими за постигане на поставените цели, както и подробно мотивирани в проектното предложение“ по разходооправдателни документи, както следва:

- 30 000,00лв. - отчетен разход за закупуване на 1 брой автомобил по Фактура [ЕГН] от 10.02.2017 (Изпълнител) ЕИК[ЕИК] Е. А. ООД на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 и т.4, във вр. с чл.37, ал. 3, т. 4, във вр. с чл. 2, ат. 1 ЗУСЕСИФ;

- 2 600,00лв. - отчетен разход за закупуване на бюра и шкафове по Фактура[ЕИК] от 28.11.2016 (Изпълнител) ЕИК[ЕИК] ЕТ Е. - З. С. и Фактура[ЕИК] от 01.12.2016 (Изпълнител) ЕИК[ЕИК] ЕТ Е. - З. С. на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, във вр. с чл.37, ат. 3, т. 4. във вр. с чл. 2, ал. 1 ЗУСЕСИФ;

- 11 100,00лв. - отчетен разход за закупуване на преносими компютри и многофирмен счетоводен софтуер по Фактура[ЕИК] от 24.11.2016 (Изпълнител) ЕИК[ЕИК] Т. БЪЛГАРИЯ ООД на основание чл. 57, ат. 1, т. 2, във вр. с чл.37, ал. 3, т. 4, във вр. с чл. 2, ат. 1 ЗУСЕСИФ.

- 510,00лв. - отчетени разходи в бюджетно перо П. 10.1 и П. 10.3 Разходи за дейности, свързани с осигуряване на публичност по Фактура [ЕГН] от 23.12.2016(Изпълнител)ЕИК[ЕИК] Ф. КОНСУЛТ ЕООД на основание чл. 57, ал.1, т. 5 и т.6 от ЗУСЕСИФ;

2. На основание чл. 64, ал. 1, предл. второ от ЗУСЕСИФ, Р. на ОПРЧР е определил общ размер на неверифицираните средства 11 645,83лв, поради стартирала процедура по администриране на нередност, както следва:

- 1400,00 лв. - отчетени разходи в бюджетно перо IV. 12.1 и IV. 12.3 Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта по представени сметки за изплатени суми на лицето М. В. в качеството ѝ на Ръководител на проекта.

- 10 245,83лв. - поради стартирала процедура по реда на чл.73, ат.2. във връзка с чл. 70. ат. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ, както следва:

- 5 745,83лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 1.1.1 Разходи за възнаграждения за всяко лице, включено в заетост при работодател по ведомости за възнаграждения и осигурителни вноски за отчетните месеци, включени в искането за плащане на лицата, назначени по проекта: И. В. М. и П. Й. А.;

- 3 400,00лв. - отчетен разход по Фактура[ЕИК] от 24.11.2016 (Изпълнител) ЕИК[ЕИК] Т. БЪЛГАРИЯ ООД за два броя преносими компютри и пропорционална част от закупения многофирмен софтуер:

- 800,00лв. - отчетен разход по Фактура[ЕИК] от 28.11.2016 (Изпълнител) ПИК[ЕИК] ЕТ Е. - З. С. и Фактура[ЕИК] от 01.12.2016 (Изпълнител) ЕИК[ЕИК] ЕТ Е. - З. С. за закупуване на 2 броя бюра и пропорционална част от закупените шкафове по проекта;

- 300,00лв. - отчетен разход по сметки за изплатени суми на лицето К. Х., в качеството ѝ на Координатор по проекта за отчетните месеци, включени в искането за окончателно плащане.

Решението е издадено на 28.10.2021г. и връчено чрез ИСУН също на 28.10.2021г./лист 608 от делото/, а жалбата адресирана до съда е изпратена на 10.11.2021г. /лист 12 от делото/

В хода на съдебното производство, жалбоподателят не е ангажирал нови писмени доказателства. По искане на жалбоподателя е проведен разпит на свидетеля М. В. В. – ръководител на проекта

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, които по своята същност е индивидуален административен акт, с който пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя.

Оспореното решение е издадено в рамките на производство, образувано по подадено от бенефициента искане за окончателно плащане по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ.

Жалбата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК , поради което и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В Държавен вестник, бр. 51 от 01.07.2022 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 г., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник". Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед горното, приложима към разглеждането на настоящия спор е редакцията на закона към ДВ бр. 52 от 09.06.2020 г., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022 г.

Относно компетентността на органа, издал оспореното решение. Съгласно чл.62 ал.3 от ЗУСЕФСУ управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Съгласно чл.9 ал.5 изр.2 от ЗУСЕФСУ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Съгласно чл.4 т.7 от Устройствения правилник на Министерството на труда и социалната политика, приет с ПМС № 266/10.11.2009г- Министърът на труда и социалната политика управлява програми и проекти в сферата на своята компетентност, финансирани от предприсъединителните и Структурните фондове на ЕС и от други международни финансови институции и донори. В рамките на своята компетентност със Заповед № РД03-2/01.12.2020г./лист 14-15 от делото/изменена със Заповед № РД-03-7/20.04.2021г., Министърът на труда и социалната политика оправомощава Ц. И. С. –главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“ да изпълнява функциите на ръководител на ОП „РЧР“ в пълен обхват.

Оспореното Решение е издадено именно от Ръководителя на УО на ОП „РЧР“, следователно е издадено от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия.

Относно формата на акта и спазване на административнопроизводствените правила:

Оспореното решение е издадено в писмена форма и отговаря на изискванията на чл.59 ал.2 от АПК, съдържа фактически и правни основания. За всяка група разходи, които не са верифицирани е указана и приложимата разпоредба на чл.57 ал.1 от ЗУСЕФСУ, която е нарушена, както и на чл.64 ал.1 от ЗУСЕСФСУ.

Така оспореният индивидуален административен акт е издаден в производство по верифициране на разходи, регламентирано в Глава Пета, Раздел II „Плащания, верифициране и сертифициране на разходи“ от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Производството е

административно по своя характер и завършва с издаването на индивидуален административен акт.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕФСУ. Съгласно цитираните разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо.

Според чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕФСУ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. В конкретния случай това е Наредба № Н-3 от 22.05.2018г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество./Наредба Н-3/2018г./

Във връзка с предоставената безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове, съответният УО и съобразно разпоредбата на чл. 62, ал. 3 ЗУСЕФСУ, има правомощие да верифицира разходите, като извърши дължимата проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо, съответно да откаже тяхното верифициране, ако не са налице законовите предпоставки за тяхната допустимост по чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕФСУ.

В конкретната процедура е извършена документална проверка на разходооправдателни документи, както и проверка на място. Ръководителят на УО не е одобрил възстановяването на посочените в оспорения акт суми, като се е мотивирал на какви фактически и правни основания отказва да верифицира поисканите средства. Относно искането за плащане на предявени разходи за закупуване на един автомобил от „Еуратек Ауто“ ООД в размер на 30 000 лева, ответникът е констатирал, че съгласно одобреното проектно предложение, бенефициентът е предвидил автомобилът да се използва от лице от целевата група назначено на длъжност „търговски представител“. Бенефициентът е обосновал нуждата от закупуването на превозното средство в проектното предложение със задълженията на лицето назначено на длъжността „търговски представител“, изразяваща се с постоянни независими пътувания във връзка с изпълнение на отговорностите по осъществяване, поддържане на бизнес контакти и посещаване по предварителна схема с клиенти, уточнява информация и детайли по дейността.

Р. е посочил, че лице на такава длъжност не е назначено през цялото време на изпълнение на проекта. В тази връзка жалбоподателят излага твърдения, че длъжността „търговски представител“ е изпълнявана от счетоводителя на търговското дружество, който е използвал и закупения автомобил за посещение на клиенти. В хода на съдебното производство е разпитана в качеството на

свидетел М. В. В. – ръководител на проекта, която също свидетелства, че счетоводителят на дружеството е изпълнявал освен длъжността, на която е назначен – счетоводител, така и длъжността „търговски представител“. Съдът не кредитира показанията на св.В. от една страна поради факта, че същата е дъщеря на управителя на „Рива Консулт“ ЕООД, а от друга страна, че по делото не са представени надлежни писмени доказателства, относно факта, че счетоводителят е бил назначен и на длъжността „търговски представител“. Представени са единствено трудов договор, допълнително споразумение към него и длъжностна характеристика за длъжността „счетоводител“ за П. Й. А. /лист 420-422 от том 2 на делото/. Липсват всякакви писмени доказателства, че П. А. е съвместявала наред с длъжността „счетоводител“ и длъжността „търговски представител“. От друга страна свидетелят твърди, че имало заповеди за управлението на автомобила. Това твърдение е невярно и недоказано, тъй като подобен документ не е представен от бенефициента нито към Искането за плащане № 2, нито на служителите на УО, извършили проверка на място на 15.01.2018 г., както и в производството по делото пред настоящата инстанция. Не са ангажирани и други доказателства в тази насока - пътни книжки, командировъчни заповеди, отчети от командироване и пр. Също така в представената длъжностна характеристика липсват каквито и да е възложени функции на търговски представител, както и за управление на МПС. Не става ясно как е съвместявана професионалната ангажираност на счетоводителя с другата длъжност, тъй като в проекта изискването за ангажираността на търговския представител е за „постоянни независими пътувания“. Производството по верификация започва по инициатива на бенефициента и именно той е този, който трябва да представи релевантните доказателства на органа за преценка на допустимостта на разхода. Безспорно е, че за да извърши верификацията, органът трябва, както изрично го задължава чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ, да направи проверка за допустимостта на разходите. Правилно административният орган се е позовал на Насоките за кандидатстване по процедурата, съгласно които в раздел 4 „допустими разходи“ е записано, че „в бюджета не се допуска наличието на разходи, които не са обосновани и обвързани с конкретна дейност от проектното предложение.“ Всички разходи обхванати в бюджета на проекта, следва да кореспондират с описанието на дейностите във формуляра за кандидатстване. Дейностите следва да набелязват цели, които са конкретни, измерими, постижими, актуални и планирани със срокове. Осъществяването на тези цели се проследява чрез индикатори за изпълнение и резултат по всяка от дейностите.

В проектното си предложение бенефициентът е обосновал нуждата от закупуване на автомобил с назначаване на лице от релевантната уязвима група на пазара на труда на длъжност „търговски представител“. Закупуването на автомобил следва да е пряко свързано и с изпълнение на целите на проекта, а именно подпомагане на уязвимите групи на пазара на труда, създаване на

условия за работа на новоназначени представители на уязвимите групи, а не подпомагане на бизнеса чрез закупуване на оборудване, както е в конкретния случай.

Предявеният разход е недопустим, тъй като е нецелесъобразен / не е обвързан с изпълнение на целите на проекта – осигуряване на заетост на лица от уязвимите групи на пазара на труда/ .

Правилно са посочени и правните основания, въз основа на които разходът е приет за недопустим – чл.57 ал.1 т.2 и т.4 във връзка с чл.37 ал.3 т.4 във връзка с чл.2 ал.1 /в приложимата към издаване на акта редакция/ от ЗУСЕФСУ.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 4 ЗУСЕФСУ изисква разходът, за да бъде допустим, да е извършен законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, а съгласно т.2 от същата алинея, разходът следва да попада и да е включен в документите по чл.26 ал.1 от закона и в одобрения проект категория разходи.

По начина по който е извършен разходът за закупуване на един лек автомобил, същият не е обвързан с изпълнение на условията посочени от жалбоподателя в проектното му предложение и с изискванията на раздел 4 от Насоките за кандидатстване по процедурата. Не е изпълнено изискването да бъде назначено лице от уязвимите групи на длъжността „търговски представител“.

Относно искането на жалбоподателя за заплащане и верифициране на разходи за закупуване на оборудване - 8 бр. бюра, 8 бр. преносими компютри, 5 бр. шкафове за документи и за 1 бр. многофирмен счетоводен софтуер, който да се използва от всички 10 новоназначени лица, съгласно описание на дейностите в общ размер на 13 700,00лв.

Административният орган е мотивирал, отказът си за верификация с факта, че за целия период на изпълнение, по проекта са назначени общо две лица от целевата група, като и двете са на длъжност „счетоводител“ т.е. бенефициентът е предявил разходи за оборудване в повече отколкото е реално необходимо за обезпечаване на заетите от лицата работни места. Поради тази причина, УО е ограничил предявените допустими разходи за закупеното оборудване до броя на реално назначените допустими лица от целевата група, а именно две. В одобреното от Р. проектно предложение, бенефициентът изрично е посочил разпределението на оборудването по проекта в Дейност 2 „Доставка на оборудване, обзавеждане и софтуер, необходими за новите работни места, както и за закупуване на 1 бр. служебен автомобил за новонаетите по проекта служители“ във формуляра за кандидатстване - Приложение №1, към чл. 6 от административния договор. Предвид това и на основание чл.57 ал.1 т.2 във връзка с чл.37 ал.3 т.4 и във връзка с чл.2 ал.1 от ЗУСЕФСУ не са верифицирани средства за закупуване на 6 броя бюра, 6 броя преносими компютри, пропорционална част от закупения многофирмен счетоводен софтуер, спрямо заложените лица, които следва да го използват, както и пропорционална част от закупените шкафове за документи. В свидетелските показания на свидетелката В. се твърди, че оборудването било ползвано от

други служители на дружеството, които не са назначени по проекта.

От представената по делото справка от НАП на действащите трудови договори в „Рива консулт“ ЕООД, както и от публично достъпната информация в С. регистър на данни за осигуряване от НОИ, за периода на изпълнение на договора 24.08.2016 г.-23.02.2018 г. броят на служителите в дружеството не е достигнал повече от четирима и то за три месеца, а през останалите месеци числеността е била един или двама.

Независимо от изложеното, броят на другите служители е изцяло нерелевантен към случая. Както е посочено и по-горе закупуването на оборудване и обзавеждане по проекта по процедура Ново работно място е строго целево, и тези разходи са допуснати до финансиране, тъй като необходимостта от него е обоснована единствено за целите на работата на назначените по проекта лица. Финансирането на проекти със средствата от ЕСФ + и по конкретната процедура НРМ, не се реализира с цел осигуряване на ново оборудване и обзавеждане на търговеца (каквито са процедурите по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“), а е със строго целово предназначение – да обезпечи и осигури места на новоназначените по проекта лица.

Безспорно по делото е установено, че за периода на изпълнение на проекта са назначени само две лица на трудов договор от целевата група, като и двете лица са назначени на длъжност „счетоводител“. Показанията на св.В., че закупеното оборудване се използва от всички служители на дружеството са ирелевантни за верифициране на посочените средства, тъй като закупуване на цитираното оборудване по проекта е обвързано с изпълнение на целите по проекта за назначаване на определен брой лица от целевата група, както е и обвързано с условия за допустимост на разходите, посочени в Насоките за кандидатстване по процедурата, с които бенефициентът е изцяло запознат.

С оспореното решение не са верифицирани разходи в размер на **510,00лв.** - отчетени разходи в бюджетно перо П. 10.1 и П. 10.3 Разходи за дейности, свързани с осигуряване на публичност по Фактура [ЕГН] от 23.12.2016 (Изпълнител)ЕИК[ЕИК] Ф. КОНСУЛТ ЕООД на основание чл. 57, ал.1, т. 5 и т.6 от ЗУСЕСИФ.

Длъжностни лица от ГД „ЕФМПП“ и представляващи Р. на ОПРЧР са извършили непланирана проверка на място в офиса на жалбоподателя на 15.01.2018г., въз основа на която е констатирано липса на осчетоводяване на разхода в счетоводната система на проекта. По делото е приложен формуляр за посещение на място, извършено в присъствие на свидетелката М. В. В.. По така изготвените констатации не е представено обяснение от жалбоподателя. Липсват и наведени доводи в тази връзка в жалбата да съда. Съгласно императивните разпоредби на чл.57 ал.1т.5 и т.6 / в приложимата редакция/ от ЗУСЕСФСУ разходите следва да са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система. Посоченият разход не е отразен в счетоводната система.

Липсва и налична одитна следа, която се изисква на основание чл.57 ал.1 т.6 / в приложимата редакция/ от ЗЕСУФСУ

Останалите средства в размер на 11 645,83 лева не са верифицирани от органа поради стартирала процедура по администриране на нередност на основание чл.64 ал.1 предложение второ от ЗУСЕФСУ.

За законосъобразността на отказа от верификация на основание чл. 64, ал. 1 ЗУСЕСИФ е достатъчно да се установи, че е започнала процедура по администриране на нередност, за която органът предвижда определяне на финансова корекция в размер, съответен на размера на неверифицирания разход. Видно от мотивите на оспорения акт, несъмнено е стартирала процедура по администриране на нередност и налагане на финансова корекция по смисъла на чл.70 ал.1 т.1, т.7 и т.9 от ЗУСЕФСУ. Предвидената в чл.64 предложение 2 ро от ЗУСЕФСУ хипотеза е самостоятелно основание за отказ да бъде верифициран разход, засегнат от извършени нарушения. Отказът на основание чл. 64, ал. 1 ЗУСЕСИФ не е защото разходът е недопустим на някое от основанията по чл. 57, 58 и 59 ЗУСЕСИФ, а защото това е разход, при осъществяването на който вероятно е допуснато нарушение на приложимото право, поради което до установяването по надлежния начин на това обстоятелство той не трябва да бъде възстановяван. В акта са посочени и конкретно извършените нарушения от страна на бенефициента и съответно размерът на финансова корекция.

Целта на отказът да бъдат верифицирани средства в посочения размер е да не се допусне нарушение на принципа на добро финансово управление при изплащането на средства, за които има достатъчно сериозно основание да счита, че са разходени незаконосъобразно – в разрез с правото на Европейския съюз и на свързаното с него национално право. В жалбата и в допълненията към нея са изложени аргументи от процесуалния представител на жалбоподателя, с които се оспорват констатираните нарушения, които могат да бъдат квалифицирани като нередност, които имат пряко отношение към самостоятелното административно производство по администриране на нередности и извършване на финансови корекции. Аргументите не са свързани и са неотнормирани към допустимостта на извършените разходи от бенефициера и правното основание за отказът да бъдат верифицирани.

Административният орган пълно и точно е установил относимите факти и правилно е издирил и приложим материалния закон към тях.

Ръководителят на Управляващия орган при издаването на административния акт е съобразил и целта на закона – да се верифицират разходи, за които няма съмнение, че са допустими по закон и при зачитане на основния принцип за добро финансово управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

С оглед всичко изложено, оспореният акт е законосъобразен, а жалбата, поставила начало на съдебното производство, се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдят определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд София - град, III отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Рива консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.С.,[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя П. Ц. В., чрез адв.М. К. със съдебен адрес – [населено място], [улица], срещу Решение № BG05M9OP001-1.003-0998/28 от 28.10.2021г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ /ОПРЧР/ и Главен директор на ГД „ЕФМПП“ в Министерство на труда и социалната политика, с което отказано на жалбоподателя „Рива консулт“ ЕООД да му бъдат верифицирани средства в общ размер на 55 855,83 лева по проект „Създаване на нови работни места в „Рива консулт“ ЕООД с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02, в частта по т.1, т.2 и т.3 от диспозитива на акта.

ОСЪЖДА „Рива консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.С.,[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя П. Ц. В. да заплати на Министерство на труда и социалната политика сума в размер на 200 /двеста/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: